

[Indenrigsministeren.]

De årlige udgifter ved en ordning omfattende alle undervisningspligtige børn blev i 1969 anslået til 110-120 mill. kr. Det er udgifterne uden etableringsudgifter og uden udgift til centraladministrationen.

Lovforslaget, der skal udarbejdes, skal naturligvis forhandles med de kommunale myndigheder og andre interessegrupper. Det er vor hensigt i indenrigsministeriet at tage disse forhandlinger op, og forslaget vil blive udformet sådan, at udgifterne bæres af kommunerne uden refusion fra staten. En sådan udgiftsfordeling er i overensstemmelse med principperne i byrdefordelingsreformen og vil stort set være en fortsættelse af de allerede eksisterende ordninger. Det vil være rimeligt, så meget mere som man i regeringen jo ikke blot arbejder med, men nu har udarbejdet forslag om en udligningsordning for kommunerne, som vil blive fremsat her i folketinget en af de nærmeste dage. Denne udligningsordning vil jo betyde, at de kommuner, der har det dårligste skattegrundlag pr. indbygger, får flere midler og dermed også større mulighed for at løfte den opgave, vi her taler om. Det er vist rigtigt at sige det sådan, at det er i kommunerne med det dårligste skattegrundlag, man i dag ikke har en udbygget børnetandplejeordning.

Vi er velvilligt indstillet over for forslaget til folketingsbeslutning ud fra de synspunkter, jeg her har givet udtryk for. Som jeg har fremhævet, har vi allerede nu et lovforslag under udarbejdelse, som skal forhandles med kommunerne, inden det fremsættes her i folketinget.

Ulla Worm: Efter det forslag til folketingsbeslutning, socialdemokratiet har fremsat, skal det pålægges kommunerne som en pligt at gennemføre forebyggende børnetandpleje. Det henviser til en kommissionsbetænkning fra 1966. I denne kommission var bl. a. sundhedsstyrelsen, Dansk Tandlægeforening samt de forskellige kommunale sammenslutninger repræsenteret, og man gik ind for obligatorisk børnetandpleje i kommunerne og ville have en refusion på 50 pct. af lønudgifterne på de kommunale tandklinikker.

I dag har 105 af landets 277 kommuner på frivillig basis en egentlig skoletandpleje,

hvortil der ydes 20 kr. pr. barn af skolefonden, men på tandlægenes årskongres i 1970 mente man jo, at der trods kommunesammenlægninger alligevel vil være en procentdel af de skolesøgende børn, der ikke foreløbig vil få denne tandpleje, hvis det ikke bliver pålagt kommunerne som en pligt.

Det er ganske rimeligt, at denne sundhedsmæssigt uhyre vigtige foranstaltning bør komme alle børn til gode, hvor i landet de bor, hvad enten det er i de såkaldt rige kommuner eller de mere fattige, og jeg vil da gerne understrege, at vi fra konservativ side i princippet er meget positive over for forslaget sundhedsbevarende mål, men vi er ikke helt enige med hensyn til det økonomiske. Indenrigsministeren har jo også til hensigt at fremkomme med et lovforslag om en obligatorisk tandplejeordning efter de tanker, kommissionen gav udtryk for i betænkningen af 1966, dog således at kommunerne selv påtager sig udgiften, og at ordningen bliver gennemført trinvis.

Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren — jeg var meget glad for, at indenrigsministeren nævnte spørgsmålet om småbørnstandpleje — om man ikke allerede nu samtidig med de øvrige nødvendige undersøgelser til forberedelse af dette lovforslag kunne undersøge mulighederne for at tage skridtet helt ud og påbegynde tandplejen for skolebørnene. Det er jo en kendsgerning, at skoletandlægerne har et omfattende saneringsarbejde med børnenes tænder i førsteklaserne, og at der allerede før skolealderen er lagt grund til mange alvorlige tandsygdomme og forkerte tandstillinger, og det vil kunne undgås, hvis vi så tidligt som muligt kommer i gang med en småbørnstandpleje. Der er jo heller ikke tvivl om, at det vil kunne spare både mange smerter og mange penge og en senere dyrere tandregulering.

Vi er som sagt meget velvilligt indstillet over for forslaget, men vi mener, at spørgsmålet skal løses på grundlag af det lovforslag, indenrigsministeren agter at fremsætte.

Anna Sejerøe-Olsen: I 1968 rejste et af venstres folketingsmedlemmer, hr. P. E. Eriksen, sagen her i folketinget, idet han til indenrigsministeren stillede et spørgsmål, der gik ud på et ønske om at få gennemført forebyggende skoletandpleje overalt i landet. Det er et udtryk for, at vi i venstre i